

Orden; saa mene de, at man derved gjør sig skyldig i at tilegne sig en Kundskab om Ting, som man ikke forstaar sig paa. Saaledes udtalte det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds — han betegne det Medlem som det „geistlige“ Medlem, og altsaa tør jeg maasse som Svar betegne ham som det „seminaristiske“ Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds — den Anstuelse, at det var Noget, som Sogneraadene vare fuldkommen besjædede til, at opføre paa Valglisten Folk, der havde modtaget urejunderet Fattigunderstøttelse, naar de fandt, at det var Noget, man ikke burde hænge sig ved. Men jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det er en fuldstændig Vildfarelse fra det ærede Medlems Side. Man kan nok tale i en vis Tone om saadanne Sager, men et Andet er at vide Bessed derom. Et Sogneraad kan under Former, som jeg ikke her skal indlade mig paa, betragte en Fattigunderstøttelse som estergivnen, uagtet den ikke er refunderet, og naar det har gjort det, saa ophører den Paagældende at have den Mangel, som forhindrer ham fra at være Valger. I saa Fald kan Sogneraadet altsaa opføre ham paa Valglisten, men det har ikke Lov til at opføre paa Valglisten en Mand, der har nydt urefunderet Fattigunderstøttelse, og det kan ikke indirekte ved at opføre ham paa Listen saa at sige strøge den Mangel, der er ved ham som Valger. Det ærede Medlem skulde derfor ikke tale i saa høie Toner til Andre om ikke at vide Bessed, thi det er aabenbart, at det ærede Medlem selv ikke her veed Bessed. Iøvrigt var det den ærede Rigsdagsmands Hovedsætning, at han gif med Loven, og jeg gif med Embedsmændene, og det ærede Medlem glædede sig ved at være kommen i saa godt Selskab. Iøvrigt skal jeg bemærke, at den Lov, som det ærede Medlem gif med, var ikke den Lov, som Alle erkjende, men det var en Lov, som han havde omdannet efter sit eget Hoved. Hans Lov saar efterhaanden lidt af Speilets Karakter, det er hans Ansigt, vi se, og den Valglov, i hvis Selskab han præsenterede sig og under hvis Tegne han søgte at have sin Sag, var en Valglov, i hvilken han havde indlagt sin Fortolkning af adskillige Bestemmelser, der sandelig kan taale en betydelig Kritik og slet ikke vil blive anerkjendt for at være gyldig. Der blev altsaa sagt, at det ærede Medlem gif med Loven og jeg med Embedsmændene. Nu er der jo dog adskillige Medlemmer i Valgbestyrelsen, som ikke ere Embedsmænd; at der er En, som er Embedsmand, synes dog ikke at være noget Graverende for hele Valgbestyrelsen. Jeg er imidlertid ikke gaaet med Embedsmændene, jeg er gaaet med min egen Opfattelse af Loven, hvor der er Spørgsmaal om Lovens Fortolkning, og jeg er gaaet efter Erklæringer fra Ikk-Embedsmænd, hvor der er Tale om Personers Identitet. Altsaa, jeg ser ikke Besselsen af denne

meget fordelagtige Opstilling af Loven paa den ene og Embedsmændene paa den anden Side. Ellers er det „Loven og Profeterne“, der staa imod hinanden, men her er det „Loven og Embedsmændene“. Derimod forekommer det mig, at jeg staa lige saa fuldt paa Lovens Grund som det ærede Medlem, og har jeg nogen Tilbøjelighed til at tro paa Valgbestyrelsens Medlemmers Erklæring, saa er det kun en ringe Tillid, jeg stænkter dem, i Sammenligning med den Kulsviertro, som det ærede Medlem nærer til Klagerne. Det forholdes sig ikke saaledes, som det ærede Medlem til Slutning paastod, at det er erkjendt at Valglisten vare i Uorden. Iøvrimod, Valgbestyrelsens Formand, paastaa, at Valglisten for Nyborg vare i god Orden, og der er i mine Tanker ikke fremkommet Noget, som i fjerneste Maade kan afkræfte dette. Den Maade, hvorpaa Valglisten ere affattede for Nyborg, stemmer, saaledes som Sagen foreligger, med den, der faktisk bruges overalt i Landet. Jeg gad vide, naar vi f. Ex. have en stor By i et Sogno, en stor Landsby, om man der opfører Beboerne anderledes, end at man siger: De bo i Grevinge eller Smørumovre. Bliver der angivet særlige Gader og Matrikelnummere? Enhver Gaard og Hus paa Landet har jo dog sit Matrikelnummer og mange Gange et sammensat Nummer, men blive de anførte, eller bliver det ikke anset for tilstrækkeligt, naar der bliver sagt: Smed den og den, som bor i Grevinge? Hvorfor skulde det nu paa en Gang være anderledes i Kjøbstæderne? Det er fuldstændig urigtigt, naar det ærede Medlem paastaa, at med Hensyn til de 3 Personer, som blive tilbage af Klagens Indhold, staa der Mening mod Mening. Nei, der staa paa den ene Side Klagen, der gaar ud paa, at Klagerne tro det og det, det have de hørt og det antage de, og paa den anden Side staa en Erklæring fra dem, der have været i Valgbestyrelsen, der paa Embedsvegne udtale, at saaledes og saaledes forholder det sig med de Personer paa Listen, at de kjende dem personlig, og at de vide, at det er dem. Dette tillader jeg mig at paastaa, kan man ikke stille op som Part imod Part, som Mening imod Mening. Det ærede Medlem gjorde tilfids et Forsøg paa at fremstille Sagen saaledes, som om han var kommen ind i Rigsdagen, bejælet af de fredeligste og mest velvillige Hensigter; men at der fra anden Side pludselig var blevet reist en Kamp, der var ham yderst pinlig og ubehagelig. Han talte til os, som om han var kommen ind i Afdelingen og havde der troet, at Alt skulde gaa venligt og forbiadt til imellem os, og at vi kun skulde indstille de utvivlsomme Valg til Godkjendelse, medens de andre skulde fjernes til Undersøgelse i det staaende Udvalg. Og saaledes var det ogsaa gaaet den første Dag, men saa kom Forandringen.